

WVK-nieuws 3

24^e jaargang juni 2011

Nieuwbouw Hallenstraat vordert volgens plan

In dit nummer:

2	Bezuinigingen en stelselherziening	10	Afscheid Elly Bogers
4	Kempisch Bedrijvenpark KBP	11	Na vijven: Eric van Bakel schrijft boek
6	Facilitaire Dienst bij gemeente Bergeijk van start	13	In 't kort
8	Detachering: Ad de Jong bij Rimebo	16	Door de scan: Hendrikje Jansen-Fransen

Overrealisatie Wsw moet volledig worden weggewerkt

WVK-groep zet alle zeilen bij in bezuinigingsoperatie

Het is complexe materie. Lambert van Erp en Gerard van Beek zijn de eersten om het toe te geven. Toch willen de beide WVK-managers de hele problematiek via WVK-Nieuws graag nog eens uitleggen. Want, zegt Lambert van Erp, de sociale werkvoorziening maakt erg moeilijke tijden door en juist dan is het van belang dat iedereen zo goed mogelijk geïnformeerd is.

De beide WVK-managers leggen uit dat er in feite drie ontwikkelingen zijn die WVK-groep in zwaar weer brengen. In de eerste plaats betreft dat de bezuiniging van 1,3 miljoen euro die het vorige kabinet WVK-groep heeft opgelegd. In de tweede plaats komen er aanzienlijk minder re-integratieopdrachten binnen bij dochterbedrijf BV Kempenplus. En tot slot staat er een stelselherziening aan te komen die de sociale zekerheid van mensen aan de onderkant van de arbeidsmarkt zwaar op de proef zal stellen. We lopen de drie onderwerpen een voor een langs.

Bezuinigingen Wsw 2011

1,3 miljoen euro bezuinigen voor 2011 is een zware opgave, zegt WVK-directeur Lambert van Erp. Toch moet dit volgens hem kunnen zonder dat medewerkers hoeven te vrezen voor hun baan. Met een meer commerciële aanpak moet het lukken de omzet te verhogen. Maar daarnaast zal er toch vooral bespaard moeten worden en dan met name op de personeelskosten want die vormen de grootste beïnvloedbare post op de begroting. Het eerste wat dan moet gebeuren is dat WVK-groep stopt met het plaatsen van 'extra' medewerkers bovenop het aantal waarvoor het bedrijf rijkssubsidie ontvangt. Deze zogenaamde overrealisatie wordt veel te duur. WVK-groep moet deze medewerkers immers uit eigen zak betalen. Dus moet de overrealisatie – op het ogenblik

Gerard van Beek en Lambert van Erp

zo'n zeventien volledige arbeidsplaatsen – zo snel mogelijk worden weggewerkt via natuurlijk verloop. Dat gaat niet van een leien dakje want aan meer dan dertig wachtlijstkandidaten die een overbruggings- of voorschakel-

WVK-groep staat op alle fronten onder druk. Er moet fors bezuinigd worden op de Wsw. Het aantal re-integratieopdrachten loopt sterk terug. En er staat een stelselherziening aan te komen die de positie van mensen met een beperking in hoge mate verzwakt.

baan hebben, is toegezegd dat zij zullen doorstromen naar een Wsw-baan. Pas als die doorstroming gerealiseerd is, kan de Wsw-formatie daadwerkelijk verminderd worden. Lambert: "Dat krijgen we dit jaar niet voor elkaar. Gelukkig hebben we een tijdje terug te horen gekregen dat een en ander pas in 2013 doorgevoerd hoeft te zijn. Gespreid over twee jaar moet het lukken." Volgens hem doet zich bij deze uitstroom nog een extra handicap voor: in de huidige economisch onzekere tijden kiezen VUT-gerechtigde werknemers er vaker voor een halfjaartje langer te blijven werken. Dat vertraagt het natuurlijk verloop.

De groep die de bezuiniging het hardste zal voelen, zijn de ongeveer 150 mensen die op de wachtlijst staan. Lambert: "Daar moeten we eerlijk in zijn. Zij maken de komende tijd amper kans om in te stromen in een Wsw-baan. En tegen de tijd dat ze daar wel voor in aanmerking komen, is door de stelselherziening die mogelijkheid afgesloten."

Verschraling re-integratieopdrachten

Al meer dan tien jaar is WVK-groep actief als re-integratiebedrijf. In opdracht van vooral de Intergemeentelijke Sociale

Dienst (ISD) en het UWV Werkbedrijf biedt het bedrijf tijdelijke leerwerktrajecten aan om bijstandsgerechtigden en werklozen toe te leiden naar een baan. Een en ander loopt via dochterbedrijf BV Kempenplus. De laatste jaren kon WVK-groep op deze manier zo'n honderd inwoners van de Kempen een tijdelijke baan aanbieden. Dit aantal zal de komende tijd drastisch teruglopen. Dat heeft twee oorzaken. Eén: ook in de beschikbare re-integratiegelden heeft het kabinet een forse bezuiniging doorgevoerd, waardoor opdrachtgevers minder opdrachten bij BV Kempenplus neer kunnen leggen. Twee: van het geld dat wel voor re-integratie beschikbaar is wordt minder ingezet voor het aanbieden van banen, zoals bonusbanen waarbij mensen hun uitkering verruilen voor een (tijdelijke) baan bij WVK-groep. Bij de ISD is de inspanning er nu helemaal op gericht om mensen vanuit hun uitkerings situatie werkervaring te laten opdoen om zo te ontdekken waar hun kansen op de arbeidsmarkt liggen. Ook het UWV heeft (gedwongen door bezuinigingen) beleidskeuzes gemaakt die het aantal tijdelijke re-integratiebanen bij WVK-groep sterk verminderen. Zo zijn de overbruggingsbanen (voor Wajong'ers en WAO'ers met een sw-indicatie) volledig komen te vervallen.

Gevolg van een en ander is dat BV Kempenplus met nog slechts drie re-integratieprojecten te maken zal hebben: het Jeugdwerkgelegenheidsproject (JWP), KansActief en Direct Werk. In het JWP wordt een twintigtal jeugdige werklozen begeleid bij het vinden van een baan. Bij KansActief gaat het om twaalf tot vijftien bijstandsgerechtigden die elementaire werkervaring opdoen. En Direct Werk heeft een tiental uitkeringsgerechtigden onder haar hoede die kans maken op een baan in het vrije bedrijf. Met dit al wordt het aantal re-integratietrajecten van BV Kempenplus meer dan gehalveerd, van circa honderd naar minder dan vijftig. Toch ziet Gerard van Beek nog wel een lichtpuntje. "Te verwachten valt dat het aantal Direct Werk-kandidaten nog wat zal groeien."

Stelselherziening

In het licht van de komende stelselherziening is al het voorgaande slechts 'klein bier'. Want deze stelselherziening - die de naam Werken naar Vermogen heeft meegekregen - is naar twee kanten ingrijpend. In de eerste plaats voor werknemers aan de onderkant van de arbeidsmarkt omdat hun rechtspositie een stuk zwakker en hun salaris een stuk minder wordt. En daarnaast ook voor sw-bedrijven als WVK-groep omdat zij met veel minder geld hun tent draaiende moeten zien te houden. Want Werken naar Vermogen is niet alleen inhoudelijk een compleet andere sociale zekerheidsregeling, ook bevat zij een forse bezuiniging van zo'n 700 miljoen euro.

Eerst de inhoudelijke verandering. In het nieuwe stelsel komt de huidige Wsw te vervallen. Er komt één regeling voor de onderkant van de arbeidsmarkt waar (een deel van) de WWB, de Wajong en de Wsw in worden opgenomen. Voor jongeren die volledig en duurzaam arbeidsongeschikt zijn blijft de Wajong bestaan, de rest is aangewezen op de nieuwe regeling. De Wsw wordt enorm ingekrompen en blijft enkel bestaan voor mensen met de indicatie 'beschut'. Alle overige mensen met een beper-

king vallen onder de nieuwe regeling die erop neerkomt dat de huidige Wsw uiteindelijk in aantal met 70% afneemt. In de nieuwe regeling 'onderkant arbeidsmarkt' wordt gemeten welke loonwaarde iemand heeft. Door loondispensatie hoeft een werkgever alleen maar te betalen voor de verdien capaciteit van een medewerker. De gemeente betaalt de aanvulling op het loon tot boven de uitkering, maar hooguit tot het minimumloon. Deze betaling tot hooguit het minimumloon is bedoeld om betrokkenen ertoe aan te zetten om uit de regeling te komen.

Wat zijn de gevolgen? Voor mensen met een lichamelijke, psychische of verstandelijke beperking (mensen dus die in het oude systeem voor een Wsw-indicatie in aanmerking kwamen) zijn die allerm minst rooskleurig. De doorsnee werknemer aan de onderkant van de arbeidsmarkt zal genoeg moeten nemen met een uiterst karig loon dat weinig hoger ligt dan een uitkering. Ook zijn rechtszekerheid gaat grotendeels op de helling: regelmatig wordt bekeken of de loondispensatie nog juist is, en of een kandidaat niet moet 'doorschuiven' naar het vrije bedrijf. Dat zal veel onzekerheid met zich meebrengen.

Maar ook voor het bedrijf WVK-groep zullen de druiven zuur zijn, want de stelselherziening is tevens een gigantische bezuinigingsoperatie. Naar verwachting zal in vier jaar tijd het subsidiebedrag dat WVK-groep ontvangt voor elke geïndiceerde werknemer met zo'n 4.000 euro verminderen, van een kleine 26.000 euro naar ongeveer 22.000 euro. Bij ongewijzigd beleid heeft dat enorme financiële gevolgen, zo heeft controller Noud Verhees uitgerekend. De begroting (die voor 2012 nog dekkend is) zal in 2015 een tekort van bijna twee miljoen euro laten zien. Directeur Van Erp: "Zulke tekorten op deze korte termijn wegwerken kan bijna niet. We gaan zoeken naar oplossingen die hout snijden. Maar tegelijkertijd hoop ik dat het brede maatschappelijk en bestuurlijk verzet dat naar voren is gekomen tegen de regeling Werken naar Vermogen nog tot aanpassingen zal leiden. Want als deze regeling met deze schrale financiering wordt doorgevoerd, vrees ik het ergste."

Projectleider Gjalt Zwama: “Kwaliteit en duurzaamheid staan voorop.” Economie, natuur en sw vinden elkaar in KBP

Het creëren van een ideale vestigingsomgeving voor Kempische bedrijven die op hun huidige plek uit hun jasje zijn gegroeid. Dat was het doel om met het Kempisch Bedrijvenpark (KBP) van start te gaan. En dat is nog steeds het doel, zegt Gjalt Zwama. Om dit doel te bereiken zijn volgens de projectleider civieltechniek twee zaken van wezenlijk belang: kwaliteit en duurzaamheid. Hij is dan ook blij met de inzet van WVK-groep. Die heeft met haar groenwerk beide KBP-aspecten een stevige *push* gegeven.

Als projectleider civieltechniek is Gjalt Zwama verantwoordelijk voor de infrastructuur (wegen, fietspaden, ecozones en groenvoorzieningen) van het KBP. Hij legt uit hoe dit terrein in Hapert-Zuid (gelegen tussen de A67 en de N284) er straks uit komt te zien. En samen met WVK-manager Mourits Bartholomeus schetst hij de rol die daarin voor WVK-groep is weggelegd.

Mourits Bartholomeus (l) en Gjalt Zwama

De totale oppervlakte van het KBP bedraagt 175 hectare. Daarvan is 36 hectare bestemd voor wegen en viaducten, gaat 70 hectare naar groenaanplant en is 69 hectare voor industriële bebouwing. Deze cijfers maken volgens Gjalt Zwama meteen duidelijk waarom het KBP zo'n bijzonder karakter heeft: aan groen zijn net zoveel hectaren toebedeeld als aan bebouwing. Gjalt: “Al die hectaren met groen kunnen niet verkocht worden, dus is het erg dure natuur die hier wordt aangelegd. Dat is een duidelijke kwaliteitskeuze en juist dit soort keuzes maakt het KBP zo uniek.” Het vele groen heeft de bedoeling, zegt hij, om de industrie aan alle kanten in te pakken. Zo is in het noorden een woonbos voor vijftien villa's gepland, met aansluitend moeras-sige graslanden die dienen voor de opvang van overtollig water. Aan de westkant is een vijftig tot honderd meter brede ecologische zone aangelegd waar een beekje doorheen stroomt. Het

Op het Kempisch Bedrijvenpark is WVK-Groenvoorziening verantwoordelijk voor de aanplant van 150.000 bomen en planten. Een project dat de WVK-groenwerkers helemaal op het lijf geschreven is. Men kan er zijn vakmanschap in kwijt, er is een prettige samenwerking met de opdrachtgever en er liggen interessante mogelijkheden voor de toekomst.

De ecologische zone waar een beekje doorheen stroomt

zuiden en het oosten worden begrensd met bestaande of nieuw aangelegde bospercelen, en ook midden op het terrein blijft een bestaand bos gehandhaafd. Zo ontstaat een gebied waar medewerkers van bedrijven straks een aangename wandeling kunnen maken, maar waar ook de Kempische recreant ontspanning kan vinden.

Park om prettig in te werken

Maar de kwaliteitsaanpak reikt verder, zegt Gjalt Zwama. “Zo is er gekozen voor groen dat zodanig van vorm is dat het bladerdak bijna alle fijnstof opvangt die

Plankaart van het Kempisch Bedrijvenpark

door de bedrijven wordt uitgestoten. Het streven is die uitstoot volledig te neutraliseren.” En ook de (kostbare) verplaatsing van drie grote kastanjebomen ziet hij als een maatregel in het kader van de duurzaamheid. Het zijn dit soort keuzes die het KBP tot zo'n bijzonder project maken, zegt Gjalt. “Vroeger ging het alleen om betaalbaarheid, nu is de leidende gedachte: er moet een mooi park komen waar prettig gewerkt kan worden. Met die aan-

pak lopen we landelijk voorop.”

Vooralsnog maakt hij zich weinig zorgen over de vraag of alle bedrijfskavels (die minimaal 5.000 vierkante meter groot zijn) verkocht zullen worden. Allereerst omdat er al een tastbaar begin gemaakt is: het eerste bedrijf, Squall International uit Hapert, is aan het bouwen. Verder liggen er een stuk of tien opties. Gjalt: “Natuurlijk willen we dat alle kavels verkocht worden, maar echt haast hebben we daar niet mee. Ook over een paar jaar willen we nog ruimte kunnen bieden aan bedrijven die verder willen groeien. Bovendien willen we vasthouden aan kwaliteit en duurzaamheid en dat lukt alleen als je niet overhaast te werk gaat.”

Sociale invalshoek

De 'verlichte bedrijfsfilosofie' van het KBP bleef niet beperkt tot het verantwoord aaneensmeden van economie en natuur, ook in sociaal opzicht werd er invulling aan gegeven. De opdrachtgever hechtte eraan om bij de uitvoering van de plannen ook mensen met een arbeidsbeperking te betrekken. Zo kwam WVK-Groenvoorziening in beeld om de aanplant te verzorgen van maar liefst 150.000 bomen, heesters en struiken - een opdracht waar manager Mourits Bartholomeus bijzonder mee in zijn nopjes was. Mourits: “Ik was inderdaad heel enthousiast toen de handtekening onder dit contract gezet was. Niet alleen omdat het een opdracht is van een omvang zoals we die de eerstkomende jaren waarschijnlijk niet meer tegen zullen komen, maar ook omdat het om een karwei gaat dat mooi centraal in ons werkgebied ligt. En daarnaast omdat ik al heel gauw merkte dat we op een prettige wijze betrokken werden bij de voorbereiding van het werk, bijvoorbeeld rond vragen over de bodembewerking en het inbrengen van mest.”

Zo kon het gebeuren dat vanaf het najaar van 2010 met enige regelmaat groepjes groenwerkers van WVK-groep konden worden aangetroffen op het terrein van het KBP, druk in de weer met het aanplanten van allerlei inheemse bomen en planten, zoals eik, jeneverbess, hazelaar, krent, prunus en rozenbottel. Dat werk wilde overigens niet altijd even goed vlotten. Door de sneeuwrijke decembermaand kon het grondwerk niet tijdig worden afgerond, waardoor ook het plantwerk verder naar achter moest worden doorgeschoven. Later volgden een paar erg natte maanden en ook die leverden vertraging op. Desondanks is al zestig procent van

WVK-groenwerkers bezig met de aanplant

alle gewassen aangeplant. De rest kan pas in het najaar van 2011 worden afgewerkt. Gjalt Zwama is de laatste om WVK-groep hierop aan te spreken. “Dat we niet alles hebben kunnen aanplanten, ligt niet aan de WVK. Die heeft in de laatste weken van dit voorjaar juist een stevige inhaalslag gemaakt, waar ik erg tevreden over ben.” Sowieso is hij erg te spreken over de samenwerking met WVK-groep zegt de projectleider. “Er is veel en goed werk verzet, door mensen die er voor willen gaan.”

Op deze manier is tussen de projectleiding van het KBP en de WVK-groep een werkrelatie ontstaan die ook in de toekomst zal worden voortgezet. Want ook voor het onderhoud van het KBP-groen zal straks WVK-groep worden ingeschakeld. Dan hebben we het bijvoorbeeld over het knippen van de vele honderden meters beukenblokhagen die langs de wegen van het park worden aangebracht. Mourits: “Een mooi vooruitzicht.”

Esther Buijs: "Bij een detachering word je altijd open ontvangen." **Schoonmaaksters verfrissen ruimtes én WVK-imago**

"Grandioos, we werden hier op onze eerste werkdag met z'n allen ontvangen door de burgemeester. Dan kun je wel zeggen: wat koop ik daar nou voor? Maar ik zeg: het is fantastisch als je vanaf dag één net zo behandeld wordt als het vaste personeel. Dan krijgt zo'n detacheringsplek grote waarde. Je krijgt zelfvertrouwen en kunt uitgroeien tot een zelfstandigheid die je niet voor mogelijk hield."

Esther Buijs (40) steekt haar enthousiasme niet onder stoelen of banken. Sinds ze deel uitmaakt van de nieuwe WVK-schoonmaakploeg die voor de gemeente Bergeijk vier locaties – het gemeentehuis, de werf en twee brandweerkazernes – schoonmaakt, is ze er alleen nog maar meer van overtuigd geraakt: voor de doorsnee WVK-medewerker is het goed als deze via een detachering af en toe de neus buiten de deur steekt. Esther:

Esther Buijs en Sissi Noten

"Echt, je wordt er veel sterker van. Ik werk nou vier jaar bij WVK-groep en ben in die tijd al op heel wat plekken gedetacheerd geweest, zoals bij een zorgboerderij in Diessen, een parfumbabriek in Bergeijk en als schoonmaakster op het Rythoviuscollege, maar overal werd ik met open armen ontvangen. Dat stimuleert je om er iets van te maken." Esther kan zich wel voorstellen dat voor sommige WVK-medewerkers de stap naar buiten niet makkelijk is. "Daarom is een groepsdetachering zo aantrekkelijk. Je kunt je aan de anderen optrekken."

In het gemeentehuis van Bergeijk zijn op 1 april vier WVK-medewerkers als schoonmaakploeg aan de slag gegaan. Esther Buijs, een van de medewerksters, en Sissi Noten, haar begeleidster, vertellen over hun eerste ervaringen. Manager François Baudoin belicht de achtergronden van de nieuwe afdeling Facilitaire Dienstverlening.

Sissi Noten (31) sluit zich helemaal aan bij de ervaringen van Esther. Zij begeleidt de vier vrouwen die deel uitmaken van de schoonmaakploeg Bergeijk en heeft van nabij meegemaakt hoe Chantal van Herk, Helma Knorr, Susanne Oppers en Esther Buijs zich in korte tijd hebben weten te ontwikkelen. "Neem nou Helma, die was behoorlijk verlegen toen ze hier kwam. Ze durfde amper initiatief te nemen en kwam regelmatig naar me toe om te vragen wat ze moest gaan doen. In een paar weken tijd is ze een stuk zelfstandiger geworden. Nu ziet ze uit zichzelf wat voor werk er ligt."

Cursus

Deze positieve ontwikkelingen komen echter niet zomaar uit de lucht vallen, benadrukt Sissi. Er moet een gedegen voorbereiding zijn. Wat dat betreft is ze vol lof over de schoonmaakcursus die de medewerkers van de Facilitaire Dienst hebben gevolgd voordat ze in de praktijk aan de slag gingen. "Op die cursus leer je een heleboel zaken die met de praktijk van de schoonmaak te maken hebben, bijvoor-

Esther Buijs in het gemeentehuis van Bergeijk

beeld dat je altijd van buiten naar binnen moet werken en dat je, om bacteriegroei tegen te gaan, de vloer altijd met koud water moet dweilen. Maar zeker zo belangrijk zijn de sociale vaardigheden waaraan in de cursus aandacht besteed wordt. De cursisten leren om dingen op een nette manier te verwoorden, maar ook om zich assertief op te stellen en zich niet van het kastje naar de muur te laten sturen. Juist voor onze mensen is dat heel waardevol." Behalve een goede voorbereiding is voor succes nog iets nodig: de arbeidsomstandigheden op de werkplek moeten motiverend zijn. Esther: "Ook wat dat betreft hebben we het hier bij de gemeente Bergeijk enorm getroffen. Ambtenaren ruimen netjes hun spullen op als hun bureau aan de beurt is en ook maken ze er geen probleem van als ze naar een ander toilet worden verwezen omdat wij aan het poetsen zijn. Mooier nog: regelmatig krijgen we complimenten omdat alles zo schoon is. Die waardering doet echt goed."

Sissi en Esther zijn ervan overtuigd dat WVK'ers die via de afdeling Facilitaire Dienstverlening op deze manier aan de slag kunnen, veel meer plezier in hun werk zullen ervaren dan wanneer ze op de werkplaats blijven 'hangen'. Sissi: "Ik vind dat werkleiders op de Raambrug hun medewerkers moeten stimuleren om deze stap te zetten. Het is prettig werk en met een goede begeleiding is zo'n detachering voor bijna iedereen haalbaar." Bovendien, zegt het tweetal, wordt ook het imago van WVK-groep erdoor versterkt. Esther: "Als schoonmaakster ben je het visitekaartje van WVK-groep. Als je je werk goed doet, praat zich dat rond en ontdekken bedrijven en instellingen dat medewerkers van de WVK veel meer in hun mars hebben dan vaak gedacht wordt."

Goed van de grond

Dit soort pluspunten – meer werkplezier, betere ontplooiingsmogelijkheden en grotere zelfstandigheid – vormden voor WVK-groep nou net de overweging om Facilitaire Dienstverlening tot speerpunt van het detacheringsbeleid te verheffen, zegt manager François Baudoin. "Als je medewerkers weghaalt uit hun beschermde werkomgeving en hen – na een goede voorbereiding en met een goede begeleiding – in een meer gangbare arbeidssituatie uitdagender werk aanreikt, leidt dat in allerlei opzichten tot groei. Voor medewerkers persoonlijk, maar ook sociaal doordat medewerkers met een beperking beter geïntegreerd raken."

François Baudoin is dan ook blij dat de facilitaire dienstverlening van WVK-groep nou goed van de grond aan het komen is. Dat blijkt uit de belangstelling die er bestaat van de kant van de werkgevers. Behalve de gemeente Bergeijk heeft ook de gemeente Eersel ervoor gekozen op een aantal terreinen WVK-medewerkers in te zetten. Dat betreft de schoonmaak, de catering en de bodediensten. Maar ook van de kant van de WVK-medewerkers blijkt de interesse voor het nieuwe 'buiten werken' sterk te zijn toegenomen. Medio juni leggen dertien medewerkers examen af van de schoonmaakcursus die ze via Polstra Training en Coaching (PTC) gevolgd hebben. En inmiddels is er een tweede cursus van start gegaan met vijftien deelnemers. Net als Sissi en Esther vindt ook François zo'n cursus van groot belang om goed beslagen de stofdoek ter hand te nemen. "Schoonmaakwerk is vakwerk. Voor mij houdt dat in dat je er ook een serieuze vakopleiding aan moet verbinden. Klanten moeten kunnen vertrouwen op kwaliteit."

François Baudoin

Samenwerking Roefs

Die kwaliteit moet ook terug te vinden zijn in de organisatorische opzet van de Facilitaire Dienstverlening, vindt François Baudoin. Daarom koos hij ervoor al bij de start van de acquisitie gebruik te maken van externe deskundigheid. Hij zocht contact met directeur Roland Roefs van Schoonmaakbedrijf Roefs en diens accountmanager Roy van Meel. Het duurde niet lang of het eerste resultaat lag op tafel: Roefs maakte in de eigen personeelsbezetting ruimte voor het plaatsen van een WVK-medewerkster die onder begeleiding van een eigen medewerkster de schoonmaak van het Pius X-college ter hand neemt. En weldra wisten beide partijen elkaar op meer terreinen te vinden. Soms rond de voorbereiding van het schoonmaakwerk, zoals het maken van calculaties en offertes. En soms rond de uitvoering ervan. Want voor WVK-groep kan het prettig zijn als men zich kan beperken tot het elementaire schoonmaakwerk en voor het meer specialistische werk als vloeronderhoud, dieptereiniging en glasreiniging een beroep kan doen op Roefs.

Werken in vertrouwen en vriendschap

Ad de Jong vindt passend werk bij Rimebo

Het interview met Ad de Jong en zijn leidinggevende Leo van Otten, de eigenaar van Rimebo, vindt plaats aan de keukentafel in het huis van Leo in Riethoven. Leo's vrouw komt binnen met boodschappen en zet het eten op. Leo schenkt koffie in en serveert lekkere koekjes. Een kleine persoonlijke schets, die veel zegt over de sfeer waarin Ad en Leo met elkaar omgaan. Want al is er natuurlijk sprake van een zakelijke relatie, Leo is ook persoonlijk betrokken bij het leven van Ad.

Ad werkte al vanaf zijn achttiende jaar als dak- en gevelbedekker, had eerder ook een eigen bedrijf en werkte vanuit dat bedrijf regelmatig voor Rimebo. Door diverse oorzaken raakte hij in de problemen en kwam uiteindelijk in de bijstand. Via een uitzendbureau kwam hij bij Nedicom in de zetterij terecht. Daar kon hij op een gegeven moment een vast contract krijgen, maar hij wilde niet meer binnen zitten. Buiten werken trok hem veel meer. Daarom had hij verscheidene keren met Leo gebeld om te vragen of hij bij Rimebo kon komen werken. Leo: "Ik kende Ad wel, maar ik kende zijn vriendin Anouk nog beter. Zij werkte bij

Ad de Jong

een thuiszorginstelling in Bladel die failliet ging. In die periode werden mijn vader en moeder ernstig ziek, ze hadden 24 uur per dag zorg nodig. Toen heb ik Anouk gevraagd die zorg op zich te nemen. Dat heeft ze gedaan tot het overlijden van mijn vader. Mijn moeder ging naar een verzorgingshuis en toen is Anouk hier bij ons blijven werken. Ad had altijd goed voor me gewerkt, maar ik wilde eigenlijk niemand in dienst nemen. Ik werk altijd met onderaannemers, leen mensen in die op zelfstandige basis werken."

Rimebo Bouwsystemen BV in Riethoven is gespecialiseerd in nieuwbouw en renovatie van industrieel vastgoed. Vooral in het bekleden van daken en gevels onderscheidt het bedrijf zich. Bij dat werk is ook Ad de Jong betrokken, die vanuit WVK-groep bij Rimebo gedetacheerd is.

Afwisselend werk

Leo voerde diverse gesprekken met Elly van Meyl van Direct Werk en met Jan Matheeuwsen van de sociale dienst. Vanuit de regeling Direct Werk kwam Ad in maart 2009 bij WVK-groep terecht, waar hij uiteindelijk geïndiceerd werd voor de sw. Vervolgens werd de detachering bij Rimebo aangevraagd.

Ad is erg gelukkig met zijn werk. "Het is elke keer anders, geen productiewerk." Leo vult aan: "Je hebt ook zichtbaar resultaat, dat is het mooie aan dit werk. De producten blijven in het zicht. Zo is Rimebo hoofdaannemer voor de nieuwe werf voor WVK-groep in Bergeijk en die klus heeft Ad uitgevoerd. Hij heeft de oude loods in Bladel gesloopt en hem in Bergeijk weer opgebouwd."

Rimebo staat voor Riethovense Metaalbouw, maar volgens Ad is het eigenlijk 'Riethovens Meest Efficiënte Bouwonderneming'. Rimebo heeft veel opdrachtgevers, vaak in de regio, zoals Brabant Water in Eindhoven. Maar vaak werken ze ook voor bedrijven elders in het land. Voor Esso, BP, Shell en Texaco maakt Ad samen met collega Jan de staaldaken op de winkels bij de pompstations. "Dat is precies een dag werk." Een grote opdrachtgever

Ad samen met baas Leo

is ook ASML. Daar voert Ad vaak kleine klussen zelfstandig uit. Leo: "In het verleden hadden we daar zelfs toegangspasjes van, dat zegt iets over hoe vaak we er kwamen."

Volgens de Rimebo-eigenaar kun je als kleine organisatie gedurende het gehele bouwproces nauw betrokken blijven bij de opdrachtgevers. "Ik heb al het materiaal zelf, zoals bussen en hoogwerkers. Ook heb ik alle veiligheidsvoorzieningen in eigendom. We hebben nu een grote opdracht in Duiven bij Arnhem. Daar komt de grootste Ikea van Nederland, een complex van vierduizend vierkante meter. Omdat Ikea uitbreidt worden er vijf winkels verplaatst. Ik heb dat aangenomen, van grondwerk tot oplevering. Deze opdrachtgever kende mij en wilde graag met mij werken. Voor Beter Bed zorgen we voor de inrichting tot de ontruimingsinstallatie – we leveren alles sleutelklaar op, inclusief de toiletgroepen."

Werkleider en getuige

Dat Ad graag voor en met Leo werkt, heeft hij hem vaak laten merken. En vooral ook dat hij het waardeert dat Leo op het persoonlijke vlak zo veel voor hem heeft gedaan. Het is niet voor niets dat hij zo vaak belde indertijd, hij had echt zijn zinnen op Rimebo gezet. En Leo is tevreden over Ad, zijn enige niet-onderaannemer. Uit deze zakelijk/vriendschappelijke contacten is overigens nog iets heel bijzonders voortgekomen. Op 23 september trouwt Ad met zijn vriendin Anouk. Ze kennen elkaar tien jaar en hebben

een dochter van zes, Daniëk, die op hun huwelijksdag bruidsmisje is. En aan Leo heeft Ad gevraagd om op die dag getuige te zijn. Leo wil dat graag doen: "Ik ken Anouk en Ad allebei al zo lang en goed, we weten wat we aan elkaar hebben, er is veel vertrouwen." Ze trouwen voor de wet in Bergeijk en voor de kerk in de kapel in Luiksgestel. Het feest is in Riethoven. Er

Bouw nieuwe werf Bergeijk, een van de werkzaamheden van Ad de Jong

moet natuurlijk tussen die drie plaatsen vervoer zijn voor bruid en bruidegom en ook dat is prima geregeld: ze mogen de auto van Leo lenen! Misschien staat Rimebo ook wel voor: rit met bolide ...

WVK-telefoniste krijgt baan in Noord-Holland

Elly Bogers: "Ik heb hier de mooiste jaren van mijn leven gehad."

Al vanaf haar vroegste jeugd heeft het lied Aan de voet van die Oude Wester van Willy Alberti een warm plekje in haar hart. Want ze voelt zich Amsterdamse in hart en nieren. "Maar ik moet eerlijk bekennen," zegt Elly Bogers, "dat Brabant van Guus Meeuwis voor mij intussen net zoveel waarde heeft gekregen. Sinds ik in 1979 in deze streek ben komen wonen, ben ik enorm van Brabant gaan houden, en zeker van de Kempen."

Elly Bogers-Horn (57) is zichtbaar aangedaan als ze het vertelt. Haar leven heeft een nieuwe wending gekregen en dat emotioneert haar. Na bijna dertig jaar bij WVK-groep te hebben gewerkt, keert ze terug naar Noord-Holland. Niet naar haar geboortestad Amsterdam, maar naar het iets hoger gelegen plaatsje Schagen.

Daar heeft ze werk gevonden bij het Noorderkwartier, het plaatselijke sw-bedrijf waar ze een leidinggevende positie krijgt op de Verpakkingsafdeling.

Al lange tijd bestond het plan, vertelt Elly, om over enkele jaren - als het einde van haar arbeidzame leven in zicht kwam - samen met haar man Jan terug te keren naar de streek waar ze elkaar hadden leren kennen en waar ze tot 1979 hadden gewoond: Amsterdam en omgeving. Als ze de vraag krijgt voorgelegd wat haar heeft haar doen besluiten om dit plan nu al

ten uitvoer te brengen, wil Elly daar liever niet op ingaan. "Het was hier een zee van warme en hartelijke contacten en dan wil ik niet verbitterd blijven hangen in die ene vervelende ervaring die

me hier overkomen is." Insiders weten dat Elly doelt op haar minder prettige vertrek uit de ondernemingsraad, het belangenorgaan waar ze zich jarenlang met hart en ziel voor heeft ingezet.

Grote liefde

Liever dan omzien in wrok, wil Elly haar blik richten op 'al die fantastische jaren' die ze bij WVK-groep heeft meegemaakt. Elly: "Echt, WVK-groep is een mieters bedrijf. Een van mijn grote liefdes. Wie aan WVK-groep komt, komt aan mij." Op de vraag waar het Kempische bedrijf al deze loftuitingen aan te danken heeft, zegt Elly: "In de eerste plaats heeft dat te maken met de manier waarop dit bedrijf mij al die jaren een warme plek geboden heeft. Ik kwam hier binnen met m'n Amsterdamse bekkie, maar werd meteen volledig geaccepteerd." Verder komt het, zegt ze, door de ontwikkelingsmogelijkheden die het bedrijf haar geboden heeft. "Al heel snel kreeg ik de leiding over de kantine en de receptie." Maar het belangrijkste is volgens Elly toch wel de manier waarop WVK-groep betekenis geeft aan het leven van honderden inwoners van de Kempen die maatschappelijk niet in de meest kansrijke positie verkeren. "De meest bescheiden muurbloempjes heb ik hier helemaal zien opbloeien. Daarom heb ik me ook nooit geschaamd Wsw'er te zijn. Integendeel, overal waar ik kwam heb ik de grote waarde van de sociale werkvoorziening uitgedragen. Die geeft kracht aan mensen."

En hoewel Elly Bogers als doorgewinterde OR-vertegenwoordiger bepaald geen slippendrager is van de bedrijfsleiding, wil ze in dit verband graag haar bewondering uitspreken voor het WVK-management. "Medewerkers hebben dagelijks profijt van hun inzet. Ook rond mijn vertrek naar Schagen heeft de directie veel voor mij gedaan. Daar ben ik ze dankbaar voor."

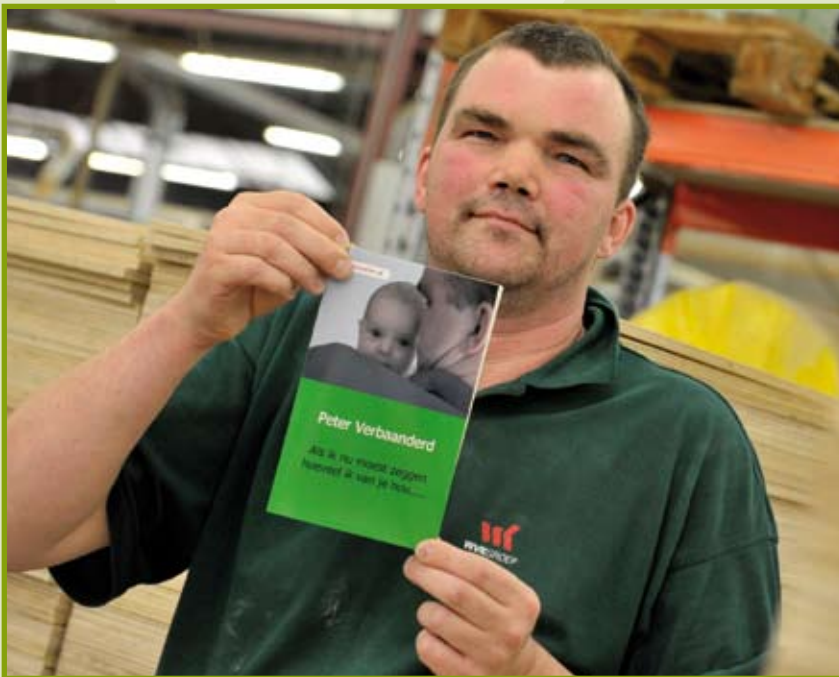

Elly Bogers

Een indrukwekkende biografie

Gevoelens en gedachten uiten via gedichten

Eric van Bakel is gedetacheerd bij Boerboom, samen met een aantal WVK-collega's. Daarover vertelden we in de vorige WVK-nieuws. Toen hoorden we dat hij een heel persoonlijk boek had geschreven, waar we graag aandacht aan willen besteden. Rita Hoogers, begeleidster bij de detachering, vertelde dat ze een aantal jaren geleden bij een ander project her en der gedichtjes vond, op stukken papier, karton, waar maar op te schrijven viel. Die gedichten bleken van Eric te zijn en Rita vond ze erg mooi. Ze zei: "Jij moet een boek gaan schrijven". Wat toen zomaar even gezegd werd, gebeurde in 2010 echt. Eric schreef een boek dat intussen is verschenen bij mijnbestseller.nl. De titel is veelbetekenend: Als ik nu moest zeggen hoeveel ik van je hou ...

Eric van Bakel met zijn boek

Voordat het zover was, gebeurde er heel wat in het leven van Eric. Hij trouwde en kreeg kinderen. Daarover schreef Eric zijn boek en het schrijven heeft hem geholpen. Hij zegt: "Het is voor mij de enige manier om aan mensen duidelijk te maken wat ik voel en denk." Hij schreef het boek onder de naam Peter Verbaanderd, een schuilnaam. Zijn vrouw Inge kreeg in het boek de naam Lotte. Eric: "Het is een heel persoonlijk verhaal; dat leek me beter."

Eric vertelt dat hij Inge in 1998 in het zwembad ontmoette. Zij had toen al een grote kinderwens. "Ze zei meteen: als je geen kinderen wilt, moet je nu doorzwemmen...". Eric kreeg in 2004 psychische klachten en kwam onder behandeling bij de GGZE. In maart 2006 voerden hij en Inge weer een gesprek met de behan-

De rubriek 'Na vijven' haalt collega's voor het voetlicht die in hun vrije tijd een interessante hobby beoefenen. Dit keer is het de beurt aan Eric van Bakel, alias Peter Verbaanderd, zijn schrijversnaam. Eric heeft een indrukwekkend en persoonlijk boek geschreven, 'Als ik nu moest zeggen hoeveel ik van je hou ...'.

delaar die hen adviseerde geen kinderen te nemen. Voor Inge zou dat het einde van de relatie betekenen. Kinderen waren haar grote passie. Op de terugweg in de auto besloot Eric voor zijn vrouw te kiezen. "Ze zei: ik heb geleerd voor de kinderopvang, ik heb tien jaar in een gezin gewerkt, ik kan zeker kinderen opvoeden. Ik weet zeker dat jij het ook kunt, je bent in heel veel dingen goed, beter dan ze bij de GGZE weten. Ik wilde ook graag kinderen, maar ik wilde vooral mijn vrouw behouden. Binnen zeven weken was ze zwanger."

Vanaf dat moment gaat Eric gedichtjes schrijven om zijn gevoelens te uiten. Want hij was blij, maar ook bang. Hij maakte zich zorgen of hij wel van zijn kind zou kunnen houden, of zijn kind wel van hem zou houden. In 2008 werd bij Eric de diagnose autisme gesteld.

Spam in je hoofd

Eric zijn zorgen leiden tot grote spanningen die weer tot stemmetjes in zijn hoofd leiden, 'spam', zoals hij het noemt. Tijdens de zwangerschap worden de angsten steeds groter. Via de huisarts en zijn behandelaar van de GGZE komen Eric

Eric aan het werk bij Boerboom

en zijn vrouw terecht bij Baby Extra. Mensen als Eric twijfelen er soms aan of ze wel goed met hun baby zullen kunnen omgaan, omdat ze zelf problemen hebben. Baby Extra helpt hen bij het opbouwen van een emotionele band met hun kind. Op 3 maart wordt na een voorspoedige bevalling dochter Liza geboren - zij heet in het boek Iris. In het begin is de lieve kraamhulp er nog, maar de momenten alleen zorgen voor spanning. Gelukkig is er de ondersteuning van Baby Extra. Eric leert met behulp van video-opnames goed naar Liza te kijken, om de signalen waarmee de baby communiceert te kunnen herkennen. Hij moet leren dat Liza hem wel vertrouwt, maar dat hij ook zichzelf moet gaan vertrouwen. Zijn vrouw Inge steunt hem daar erg bij. Als hij na een paar weken Liza haar eerste flesje moet geven, is hij erg gespannen. Zodra ze gaat huilen, wordt hij onrustig, hij denkt aan de tips van Baby Extra, maar het wordt hem toch te veel. Paniekaanvallen volgen bij nieuwe pogingen, de twijfel of het allemaal wel goed zal gaan, neemt toe. Als het na een paar weken lukt, is hij erg gelukkig: "Ik had mijn kind 120 cc melk laten drinken! Ik was zo trots op mezelf." Maar de paniek slaat opnieuw toe als hij zich in het hoofd haalt, dat als zijn dochter te veel hilde, zij later ook last zou krijgen van 'spam' in haar hoofd. En zo zijn er telkens nieuwe zorgen. Dankzij de cursus leert Eric vertrouwen in zichzelf hebben. Er wordt gefilmd hoe hij Lisa in bad doet en als hij de dvd later bekijkt, wordt hij zekerder. "Ik wist dat ik veel van haar hield, maar wist niet of zij van mij kon houden. Van een pappa die bij de sociale werkvoorziening werkt, die medicijnen slikt, psychotisch is en autisme heeft. Op de dvd zag ik: het is waar, ze maakt echt contact met mij, ze vindt mij een leuke vader."

Schrijven was en is Eric's uitlaatklep. Hij laat zijn gedichtjes altijd eerst aan Rita lezen, zijn grootste fan. "Mijn behandelaar adviseerde me een verhaal rondom de gedichtjes te maken en dat hebben we bij Ten Pages op internet gezet. Maar dat werkte niet. Op een gegeven moment werd ik gebeld door Eric van Marrewijk die zei dat hij me wilde helpen met mijn boek. Ik zei: ik ken u

niet. Hij bleef aanhouden, ook per mail, ik vertrouwde het niet, maar mijn broer heeft gegoogled op zijn naam en ontdekte dat hij van mijnbestseller.nl was, en zo is het gaan rollen. Op 11 december is mijn boek uitgekomen."

*Ik heb veel angst van binnen,
maar waar moet ik beginnen.
Ik moet leren te relativëren,
maar er is een kind uit mij geboren.
Ik voel me uitverkoren.
Ze heeft bij mij iets los gemaakt,
iets wat mij van binnen erg raakt.
Het is liefde op het eerste gezicht,
ik ben voor jou van binnen gezwicht.*

In 'Als ik nu moest zeggen hoeveel ik van je hou ...' beschrijft Eric het moeilijke proces om 'een goede vader te worden'. Intussen zit Liza in groep 1 en is zijn vrouw zwanger van hun derde kind ... En Eric is met een tweede boek bezig....

Peter Verbaanderd

Als ik nu moest zeggen
hoeveel ik van je hou.....

De omslag van het boek. Wie geïnteresseerd is, kan kijken op <http://www.mijnbestseller.nl/peterverbaanderd>

Personeel

Nieuwe collega's

Rosita Sokarno	10 maart 2011	Detacheringen
Frank Verhagen	4 april 2011	Detacheringen

Medewerkers uit dienst

Henk Scheepers	1 april 2011	WIA
Frans Hatting	1 mei 2011	VOP-regeling
Ricky van de Mortel	1 mei 2011	65 jaar
Sus Spooren	1 mei 2011	65 jaar
Trees Willems-Bergmans	1 mei 2011	65 jaar

Samenwerking Roefs

WVK-groep is een samenwerking aangegaan met schoonmaakbedrijf Roefs uit Bladel. Met deze samenwerking hoopt WVK-groep haar nieuwe afdeling Facilitaire Dienstverlening verder te professionaliseren. Want schoonmaakbedrijf Roefs heeft in de loop der jaren een grote deskundigheid opgebouwd en daar kan WVK-groep haar voordeel mee doen, zowel in de voorbereiding van het werk als in de uitvoering ervan. In het eerste geval gaat het onder meer om het maken van calculaties. Bij de uitvoering van het werk betreft het bijvoorbeeld specialistische taken (vloeronderhoud, glasreiniging) die WVK-groep liever overlaat aan een bedrijf dat hier helemaal op toegerust is. Ook voor schoonmaakbedrijf Roefs heeft de samenwerking aantrekkelijke kanten. Door detacheringsplekken beschikbaar te stellen kan het bedrijf zijn sociale gezicht laten zien en zich presenteren als maatschappelijk verantwoord ondernemer. Daarnaast

is het voor Roefs commercieel interessant als WVK-groep specialistische onderdelen van opdrachten naar hen doorschuift.

Roefs Schoonmaakbedrijf en WVK-groep bezegelen hun samenwerking. Van links naar rechts: Roy van Meel, accountmanager bij Roefs, directeur Ronald Roefs, WVK-directeur Lambert van Erp en François Baudoin, manager Facilitaire Dienstverlening

Herverdelen taken medewerkers

Tevreden heeft het MT vastgesteld dat het uitplaatsen van (groepen) WVK-medewerkers bij externe bedrijven de laatste tijd steeds beter lukt. Zo zijn er succesvolle projecten bij onder meer Boerboom Hout, Wilvo Metaal en Wagenbouw Hapert. Echter, om dit soort projecten ook in de toekomst kans van slagen te geven, is het nodig te beschikken over voldoende kandidaat-gedetacheerden zonder dat de voortgang van het werk op de verschillende Raambrugafdelingen in het gedrang komt. Dit laatste dreigt steeds vaker te gebeuren: wanneer bij de verschillende afdelingen telkens één of twee medewerkers worden 'weggehaald', komt de stabiliteit van alle afdelingen onder druk te staan. Omdat dit een slechte ontwikkeling is heeft het MT voor een andere oplossing gekozen: het ververdelen van medewerkers die betrokken zijn bij het sorteer- en inpakwerk voor opdrachtgever Zwijzen. Door deze medewerkers over de bestaande

afdelingen te verspreiden, wordt er 'dubbele winst' geboekt. Allereerst wordt de voortgang van het werk op de Raambrugafdelingen niet bedreigd en ten tweede kan het noodzakelijke van-binnen-naar-buitenbeleid verder worden uitgebouwd.

Eind april hebben werkleider Nico Engwerda en medewerkers van personeelszaken de bijna dertig medewerkers die voor Zwijzen werkten geïnformeerd over de herverdeling van taken en de gevolgen die deze heeft voor hun werksituatie. Dat gebeurde eerst groepsgewijs en later nog eens individueel. De verandering houdt in dat er drie groepjes geformeerd zijn die op drie bestaande afdelingen passende werkplekken krijgen aangeboden, aansluitend bij ieders capaciteiten en beperkingen. De groepjes worden intensief begeleid door drie voorwerksters, te weten Rita Hoogers, Yvonne van Drongelen en Susy Kok.

Klimmen voor goed doel

Toon Maas, werkleider van de WVK-Garage, gaat zijn spieren spannen voor een goed doel. Op 24 juni wil hij op zijn fiets in één dag vier keer de Mont Ventoux gaan beklimmen, de Franse bergreus die met zijn sterk stijgende helling van 22 kilometer in de wielerwereld alom bekendstaat als bijzonder zwaar. Toon maakt deel uit van een fietsgroep van zestien personen die met de beklimming van de Mont Ventoux geld bijeen wil brengen voor Tegenkracht, een stichting die kankerpatiënten in sportief opzicht begeleidt om ze met een goede lichamelijke conditie aan hun chemokuur te kunnen laten beginnen. Ook werkgever WVK-groep draagt bij aan de sponsoring. Toon

verwacht dat de zware opdracht van vier Mont Ventouxbeklimmingen voor hem haalbaar moet zijn. Hij heeft deze Franse berg eerder al verscheidene malen bedwongen, net als overigens de wat minder zware Alpe d'Huez.

Toon Maas (r) met zijn fiets bovenop de Mont Ventoux

Facilitair team Eersel van start

In het gemeentehuis van Eersel vond op maandag 16 mei de *kick off* plaats van het facilitaire team van WVK-groep dat voor de gemeente Eersel gaat werken. Tijdens een feestelijke bijeenkomst werd de groep welkom geheten (en veel succes gewenst) door Thijs Offermans, hoofd Bedrijfsvoering bij de gemeente Eersel. Het WVK-team bestaat uit gemeentebode Piet Schilders, het cateringduo Dianne van Leeuwen en Hetty Noten en de schoonmaaksters Bianca Bressers, Lizanne Pasmans, Wilma van de Ven, Marie van der Waals en Anke Verstijnen. Piet Schilders is degene die het hele team ter plekke aanstuurt. Op 1 juni zijn de medewerkers met hun werk begonnen. Dat werk speelt zich grotendeels af in het gemeentehuis, maar de schoonmaaksters zijn daarnaast regelmatig te vinden in de brandweerkazernes van Eersel en Vessem, de gymzalen van Steensel en Knegsel en de werf van Eersel. Want ook die objecten vallen binnen hun schoonmaakopdracht. De plaatsing van het WVK-facilitaire team op het gemeentehuis van Eersel is het resultaat van besprekingen tussen de gemeente Eer-

Het facilitaire team van WVK-groep samen met vertegenwoordigers van de gemeente Eersel bij de kick off op 16 mei

sel en WVK-groep. Beide partijen zien tal van voordelen in de gekozen constructie: voor WVK-groep betekent het dat vormgegeven wordt aan het van-binnen-naar-buitenbeleid en de gemeente Eersel kan mensen met een beperking zo meer kansen bieden op de arbeidsmarkt. De gemeente heeft hierin een voorbeeldfunctie, zegt burgemeester Anja Thijs. Na de zomervakantie vindt de officiële contractondertekening plaats. In dat contract zijn de wederzijdse afspraken voor vier jaar vastgelegd.

Cursus hoogwerker

Zes medewerkers van WVK-Groenvoorziening hebben op woensdag 11 mei deelgenomen aan de eendaagse cursus Werken met de hoogwerker. De cursus werd gegeven door medewerkers van het opleidingsinstituut Helicon en is er vooral op gericht groenwerkers op een veilige en doelmatige manier gebruik te laten maken van de hoogwerker. De cursus vond plaats op de WVK-vestiging Hallenstraat met gebruikmaking van de eigen hoogwerker van WVK-groep, de Manitou. De medewerkers die de cursus hebben bijgewoond (en hiervoor een certificaat ontvangen) zijn:

Ad Snelders, George van der Aalst, Toon van Roij, Theo van Roij, Ad Geritsen en Erwin Fabrie.

Veiligheid staat voorop bij het gebruik van de hoogwerker

Volop bouwactiviteiten

Bij de WVK-vestiging Hallenstraat en met name bij de afdeling Groenvoorziening bruist het de laatste tijd van de bouwactiviteiten. We hebben het dan natuurlijk over het nieuwe bedrijfspand aan de Hallenstraat 10, maar ook de onderkomens van het groente team Bergeijk en het groente team Eersel mogen er zijn. Van de vestiging Hallenstraat 10 kan het eerste bouwblok – het uit vier lagen bestaande kantoorgedeelte – in juli in gebruik genomen worden. Na de bouwvak kan dan met fase 2 begonnen worden: de bouw van de werkplaatsen.

Het groente team van Bergeijk betreft een dezer dagen zijn nieuwe werf op bedrijventerrein De Waterlaat. En ook de verhuizing van het groente team Eersel laat niet lang meer op zich wachten. Zij krijgen een spiksplinternieuw onderkomen aan de Hertstraat, opzij van de N284 ter hoogte van het Hint. Onderstaande foto's geven een indruk van de nieuwe panden.

Nieuwe pand vestiging Hallenstraat

Nieuwe WVK-werf in Bergeijk

Nieuwe WVK-werf in Eersel

Certificaten uitgereikt

Zestien WVK-medewerkers hebben medio mei een certificaat ontvangen vanwege hun werk- en scholingsactiviteiten rond het nabewerken van hout. Het betreft medewerkers die via een groepsdetachering werken bij Boerboom Hout in Bergeijk, of die dat in de nabije toekomst willen gaan doen. Acht medewerkers volgden de cursus 'nabewerken van samengesteld hout'. In deze uit drie dagdelen bestaande cursus kon men met de diverse houtbewerkingswerkzaamheden die bij Boerboom Hout worden toegepast, uitgebreid kennismaken: theoretisch, praktisch en door middel van een bedrijfsbezoek. Vier van de cursisten hebben inmiddels een werkplek gevonden bij het Bergeijkse bedrijf. Daarnaast was er nog een groep van acht medewerkers die al voor de start van de cursus een detachingsplek gevonden had bij Boerboom Hout. Zij hadden hun vaardigheden op het gebied van hout-nabewerking al lang en breed aangetoond in de praktijk. Een reden om hen in elk geval ook te voorzien van een certificaat, een zogenaamd werkervaringscertificaat. Na de feestelijke overhandiging van de certificaten werd (bijna) de hele groep op de foto gezet. Het cursuscertificaat ging naar: Gwen Faasen, Miriam Basten, Jasper Pas-

mans, Ruud van Gompel, Annemarie van den Borne, Farad Ramptin Pour, Arie Beekes en Henk Schutte. Het werkervaringscertificaat ging naar: Wim Daams, Huub de Voogd, Eric van Bakel, Dirk Verberne, Ilse Aarts, Ismaan Junileh, Lobsang Rekonkati en Rita Hoogers.

Trots tonen de medewerkers hun certificaat

Hendrikje Jansen-Fransen

Waar ben je opgegroeid?

Ik ben opgegroeid in Hulsel en kom uit een gezin met drie kinderen. Ik heb nog twee oudere broers en ik ben zelf de jongste.

Van wie heb je het meeste geleerd?

Van mijn ouders heb ik het meeste geleerd. Mijn vader was directeur van de basisschool en mijn moeder was kleuterjuf. Voor mij was het geen probleem dat mijn vader op de basisschool werkte waar ik naar school ging. Ik heb juist daardoor veel hulp gehad op school. Drie jaar heb ik het gewone basisonderwijs gevolgd en daarna ben ik naar speciaal onderwijs gegaan. Vervolgens heb ik nog de LHNO gedaan en daarna de MDGO. Van de eerste opleiding heb ik een diploma, van de tweede niet.

Wat had je vroeger willen worden?

Ik had graag op een kinderdagverblijf of op een peuterspeelplaats willen werken. Kinderen heb ik altijd leuk gevonden. We hebben zelf drie kinderen, Anke, Sara en Janneke.

Wat is je favoriete vakantiebestemming?

Het liefst ga ik naar Frankrijk met de vouwwagen. Ik ben ook wel eens met de auto naar Oostenrijk geweest en voordat we kinderen hadden zijn we naar Thailand geweest. Bij de terugreis misten we het vliegtuig en toen zijn we maar een week langer gebleven. Dat was nog eens vakantie, zes weken Thailand!

Welk tv-programma kijk je graag?

Mijn man is klusser, Tv-makelaar, Herrie in het hotel en Ghost Whisperer.

Wat doe je in je vrije tijd?

Tv kijken en het lezen van waargebeurde verhalen in informatie- en jeugdboeken. Soms borduur ik bijvoorbeeld kussenslopen of voorgeprinte kleedjes.

Hoe vind je het werken bij WVK-groep?

Het heeft me, eerlijk gezegd, veel moeite gekost om het te accepteren. Het montagewerk op de Raambrug vond ik saai. Nu ben ik gedetacheerd en maak ik schoon bij Mibra en Vencomatic. Dat doe ik graag. Maar ik heb wel mijn man, Peter Jansen, leren kennen bij WVK-groep op de afdeling. We hebben nu drie kinderen. In 2007 zijn wij getrouwd in het Land van Ooit waarbij de twee oudste kinderen bruidsmeisjes waren. Met de kinderen gaat het goed. Ze zijn gezond, kunnen prima meekomen op school en ze zijn niet slechtiend zoals mijn man.

Aan de hand van een aantal vragen wordt in WVK-Nieuws geregeld een collega 'door de scan' gehaald.

Dit keer Hendrikje Jansen-Fransen.

Ze is als schoonmaakster gedetacheerd bij Mibra en Vencomatic.

Hoe reageren mensen als je vertelt dat je bij WVK-groep werkt?

Mensen reageren positief. Ik werk alweer dertien jaar bij WVK-groep. Via het JWG (jeugdwerkgarantieplan) ben ik bij WVK-groep gekomen.

COLOFON

WVK-Nieuws is het personeelsblad van WVK-groep. Het gaat naar alle ruim 800 medewerkers van WVK-groep en wordt daarnaast ook verspreid onder detacheringsadressen en gemeentelijke contacten.

Het blad verschijnt zes keer per jaar.

Redactie: Lambert van Erp (algemeen),
Gerard van Beek (vestiging Raambrug)

Flip Grave (vestiging Hallenstraat)
Erian Blom (Detacheringen)

Redactieadres: Raambrug 8, 5531 AG Bladel

Tekst: Tekstadviezen en Publiciteit Wim Lavrijsen,

Laura van der Westerlaken

Foto's: Jean Pierre Reijnen, Eindhoven.

Vormgeving: Virtu, Westerhoven.

Drukwerk: Drukkerij Vaes, Overpelt (B)